

Foi a acela a ese in tota joi-a, — dar
prenumeratiorile se primesc in tota joi-a.

Pretinul pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu
3 fl. pe trei lune 1 fl. 60 cr.; pentru alte tieri: pe anu
7 fl. 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr.

Totu siodienile si banii de prenumeratiorile
sunt de a trame la Redactie
Strata lui Leopoldu Nr. 21

Pastoriului din Blasiu!

Frundia verde pe ogoru,
Pre iubitulu nostu pastoriu,
En mai grigi de turm'a ta,
Că-ci acusi s'a resfiră!

Că de candu te-ai dusu departe,
A vinitu o lunga carte.
De de susu de pe la Pesce,
Care astu-felu ti-vorbesce:

„Manu-ti turm'a o pastoriu,
Susu la Pesce n'scioroboru;
Că ei acolo-i locu mai bunu,
Si asié-i mai eportunu!”

Tóta tur'ma e 'n potriva
La acesta vocativa;
Că mai bine e la Blasiu,
Cine-a merge e unu lasiu!

Deci iubitulu nostu pastoriu,
Ffi nitielu mai grigitoriu,
Si asculta ce mai dice
Turm'a-ti mica, neferice!

Fâ cum vré turmit'a ta,
Că-ci altu-felu s'a resfiră,
Si me temu c'poi in urma
Remané-vei — fara turma!

Gur'a Satului.

Corespondintie originale.

(Serise de presiedintele actului de alegere de deputati in Tasnadu, carele nici atunci n'a voitut să se sistene alegerea, candu i s'apusu, că a moritul deja 2 romani si s'au ranit uro 40, ci a disu, că ordinea nu s'a conturbatu inca.)

La 10 ore. Domnesce ordinea cea mai frumosă. Pan'acuma nu s'a ranit inca decătu numai unu romanu.

La 11 ore. S'au ranit uro 15 romani, — inse ordinea nu s'a conturbatu de felu.

La 12 ore. Unu romanu a morit, alti dieci s'au mai ranit, — dar totu acesto nu s'au intemplatu langa més'a de votisare.

La 2 ore. De toti s'au ranit 42 de romani, dar se voru vindecă ei. Altu-felu e ordine minunata.

La 5 ore. A morit si alu doile romanu, inse alegerea totu-si nu se pote sistă, că-ci ordinea nu s'a intreruptu.

La 8 ore. Romanii la numeru 1200 s'au retrasu. Acuma e cea mai deplina ordine.

O nouitate nouă.

Prin capital'a Ungariei se vorbesce multu, că renunitulu diuariu guvernamentalu „Esti lap” nu va mai aparé. Caus'a, pentru ce, nu se scie. Multi inse sunt de parerea, că susmentiunatulu diuariu nu a laudatu indestulu pre Andrasu, si pentru aceea subventiunea lui de acum nainte se va dă „Gazetei Transilvaniei.”

Parintele bunu.

Sant'a sa parintele episcopu alu Oradei mari si-a adusu a minte si in departare de turm'a sa, si in dilele trecute a adresatu o epistola catra consistoriulu seu, ca acest'a cu orice pretiu să midilocescă alegerile pentru congresulu din Pest'a alu ungurilor catolieci.

Inse e lucrul dracului la cas'a nanasiului. Credinciosii bisericsei gr. c. din dieces'a Oradei mari cu orice pretiu nu vreut să aléga pentru acelu congresu.

In urmarea acestoia dara consistoriulu a ordinatul la toti funierii din Oradea-mare o multime de funi, ca cu aceste să se pote prinde mai usioru alegatorii, si astufelu să se pote realiza cu mai multa siguritate dorint'a bunului parinte, carele numai cai nsafabiliu va venia casa din Rom'a.

Scrisorile lui Pacala către Tandala.

Frate de cruce!

Bat'o brusiu lume, că multu mi-mai amaresce sufletulu, pare că eu asiu fi helu mare pecatosu.

Crede-mă, frate, că am si urit'o deja, de n'o mai potu vedé cu ochii.

Nu sciu cum să scapu de ea.

Déca asiu trai celu pucinu de dai Dómne, — na, ar fi ce ar fi; — dar asié, e numai necasu, preste necasu. Oře Dómne, cum asiu poté scapá de multele necasuri?

Am cugetatu, ca să me facu cum-va deachistu séu infalibilistu; inse sum cam prostu, nu me pricepu de locu la politic'a nalta, si-apoi inca nu am potutu invetiá mescesiugulu — de-a portá doi bani in trei pungi.

M'am gandit u si la aceea, ca să redigediu atare fóia guvernamentală, dar me temu, că o voru cete multi.

Nu-mi romane alta, decât u său să me numiescă profesoru la gimnasiulu din Beiusu, si atunci n'am téma, că me voru mai infest'a necasurile findu plat'a conformu rangului si detorintielor, din care poti trai fara necasuri; său să me facu carausiu, si astu din urma va fi mai bunu.

Vei ride, pôte, cetindu planulu meu, dar nu scii cătu e de penderosu. — Apoi să scfi dara, că eu numai prin aceea speru a scapá de ne casuri si de-a castigá ceva pentru betranetie, că me voiu face carausiu.

Me vei intrebá, că pentru ce?

Lucru forte naturalu!

Credu că ai cettu, său ai auditu, că deachistii au decisu unanimu, stramutarea tribunalelor din orasiele romanesci.

Asié dara Brasiovenii déca voru avé procese, voru fi constrinsi ca să mérge la tribunalulu din Dobritsnu, cei de la Beinsiu voru merge la Muresiu-Vásársely, cei din Sibiu voru merge la Pest'a, cei din Lugosiu si Timisiór'a la Satu-mare, cei din

Siomcut'a la Csik-szarda, cei din Blasiu la Czelegléd si asié mai de parte.

Vedi dara, că nu am trebuintia numai de doi cai buni, ca să potu portá romanii in cōce si 'n colo, si apoi in scurtu timpu voi devení milioneriu.

Ai ce bine mi-pare! Traiesca deachisii!

Vedi, vedi, acestia sunt politici mari, pentru că punu mare pondu si pe economi'a națională.

Ce de bani voru castigá carausii, căti omeni s'oru inavut!

Acum m'asiu simt, ca si avutu si fericitu déca nu ar mai fi ceva la medilociu, aceea adeca, că acéta decisiune inca nu este primita de dieta. Inse n'am nisi o grige, deachistii sunt in majoritate si asié resultauje mai multu decât siguru, éra eu sum ca carausiu. Abié asteptu din'a cea fericita.

Mane voiu si plecă la Mercuria, ca să cumperu nesce calusiei ca doi smei.

Si déca totusi mégis s'ar intemplá nesericirea, ca acésta decisiune să nu se primeșca, atunci pace de visurile mele. Atunci voiu fi silitu a merge dincolo de carpati, in tiér'a cea fericita, că-ci acolo dora dora voiu poté ajunge la ceva, mai alesu acuma sub ministeriulu lui epurasiu. Acestu ministeriu este forte liberalu, mai liberalu dore si de cătu alu Mongolilor. Dlu pui de epure are de cugetu, ca tóta România, ce se numesce libera, s'o strafórme in Israile. Bucuresci nici nu mai pórta numele de pana acuma, ci Ierusalimu si tóte orasiele pre rondu voru fi numite ca cele din veciul Israile. Chiar acuma am cettu, că in noulu Ierusalimu s'a si radicatu o sinagoga mare, cu scopu da a o face biserică catedrală.

Acolo dara nu-mi va merge reu, ci mai bine decât aice. Asié dara déca in côte-va septemani nu vei primi scrisori de la mine, se scfi că eu am laut'o către noulu Israile.

De unde apoi mai multe.

Si pana atunci remanu.

alu teu frate de cruce

Pacala.

Vorb'a vorbei.

Unu episcopu se impedeceă o data in predica. Cătuva timpu dupa aceea vediendu-i o dama portretulu dîse: Ddieule, cum sémena, cugeti că predica.

Unu domnu, de la cutare curte, iubiá cu passiune pre o prinsesa, inse nu cutéza a-i declará in facia amoru. Princes'a observă acésta, si-i dîse intr'o dî: asiu dorí tare, să vediu portretulu aceleia pre care o iubiti. E aci, repleică cest'a, presentandui o oglinda mică.

Unu tieranu trecea calare pre unu asinu pre de naintea gimnasiului in momentulu, candu esiau scolarii din prelegeri; asinulu chiar atunci incepù a sbierá de cate-va ori. Mojicule omu slabu, strigara scolarii, nu ti-ai potutu dresá mai bine animalulu, si

să lu inveti a fi onestu. Dloru, respunse tieranulu, asinulu ast'a se bucura, că si-asla atâta cameradi, si de aceea canta de bucuria.

Unu artistu avea doi fii dintre cari unulu era forte lenesiu, i placea să dormă demanétia pana tardin, celalaltu din contra era tare diligentu. Cest'a plecandu intr'o demanétia de timpuriu de a casa asla o punga plina de bani. Se duse a casa si o dete tâne-so, carele se duse cu ea in mana in camer'a unde era celu alaltu fiu, si afandu-lu inca in patu i dîse aratandu-i pung'a: vedi, lenesiu ce esti tu, ce-a afalutu frate-teu déca s'a sculatu de demanétia. Iubite tata, dîse juncle, déca acel'a, care a pierdutu pung'a asta, ar fi siediutu mai multu in patu ca mine, de buna séma nu si-ar fi pierdutu pung'a.

TRÉNCA si FLÉNCA.

T. Tiucu-ti ochii, sora draga, de multu nu te-am vediutu.

F. Am fostu la sinodulu din Aradu.

T. Si ce s'a intemplatu acolo?

F. Èn gandesce numai! Scumpulu si iubitulu nostru — Bica, din Oradea-mare, carele pan'acuma era presiedintele consistoriului oradanu, a cadiutu, ma nici membru onorariu n'a potutu sê ajunga in acelu consistoriu.

T. Cum asié?

F. Asié, cã n'a capetatu nici unu votu. Apoi nu-ast'a nemultiamire? Eu i-am si facutu unu cantecu mangaiatoriu. Haid sê-lu cantâmu! (Canta amendoane.)

Vai de Bica,
Capu de clica,
Cum se strica,
Fara frica,
Vaz'a-i mica!

Toti sê-i dica:
„Pica, pica!”
Si dimica
Si despica
Starea-i mica.

Vai de Bica,
Capu de clica,
Enciclica,
Cum mai pica
La nimica!

Canonicii din Gherla

n'au permisul teologilor romani de acolo, ca in 3|15 maiu sê pôta tiené siedintia publica la societatea de lectura Alexi-Sincaiana.

Precum audu, canonicii din Gherla — ca nu cumva sê se compromita — in anii viitori la 3|15 maiu nu voru permite teologilor de acolo:

a) a conversá la olalta, pentru cã a conversá va sê dica a conspirá;

b) a ceti diuariele romanesci din Pesta, pentru cã acele — precum dice „Gazet'a” — vrebu sê restorne asiediamintele de statu, adeca si dualismulu;

c) a mancá mamaliga, — pentru cã si tribunii din 48 au mancatu a dese ori mamaliga.

E bine, ore toti canonicii din Gherla vrebu sê fia episcopi?

TANDA si MANDA.

T. Pe unde ai umblat, frate Mando, in septeman'a trecuta?

M. D'apoi de candu m'am facutu si eu doftoru am forte multu de lucru, si mai alesu in septeman'a trecuta am avutu forte multi bolnavi intre domnii de romani din Ardealu.

T. Cum asié?

M. Dar nu scsi tu, cã a fostu 3|15 maiu?

O istoriora vechia in editiune noua.

Este in tiér'a tocanarilor unu satu numit Coasiu. In satulu acest'a traiá odata, in betrani, unu omu surdu. — Cosaianulu se duse odata la Baia-mare cu unu caru de lemn, ca sê le vendia.

— Ce ceri pre lemn? — lu agrai unu cetatinu, care voia sê le cumpere.

— Din Coasiu — resupuse coasianulu cu liniște.

Cumperatoriulu, pe semne si elu surdu, lu-intrebă mai de parte:

— De unde esti?

— Patru husosi — disse Coasianulu aratandu totu-de-oata si cu degetele.

De atunci Coasienii capetara numele de „patru husosi.”

* * *

Astu-felu a patitul si Gur'a Satului cu nenea Iacobu, invetiatiu redactoru de la Brasovu.

Eu l'am intrebatu:

— Nene Iacobe, èn spune-ni, cum se mai administréza fondulu Sîncainu?

Èra dinsulu a respunsu:

— Eu nu voiescu teatru, ci académia, — pentru cã poporul nu se cultiva prin teatru, ci prin — academia de drepturi.

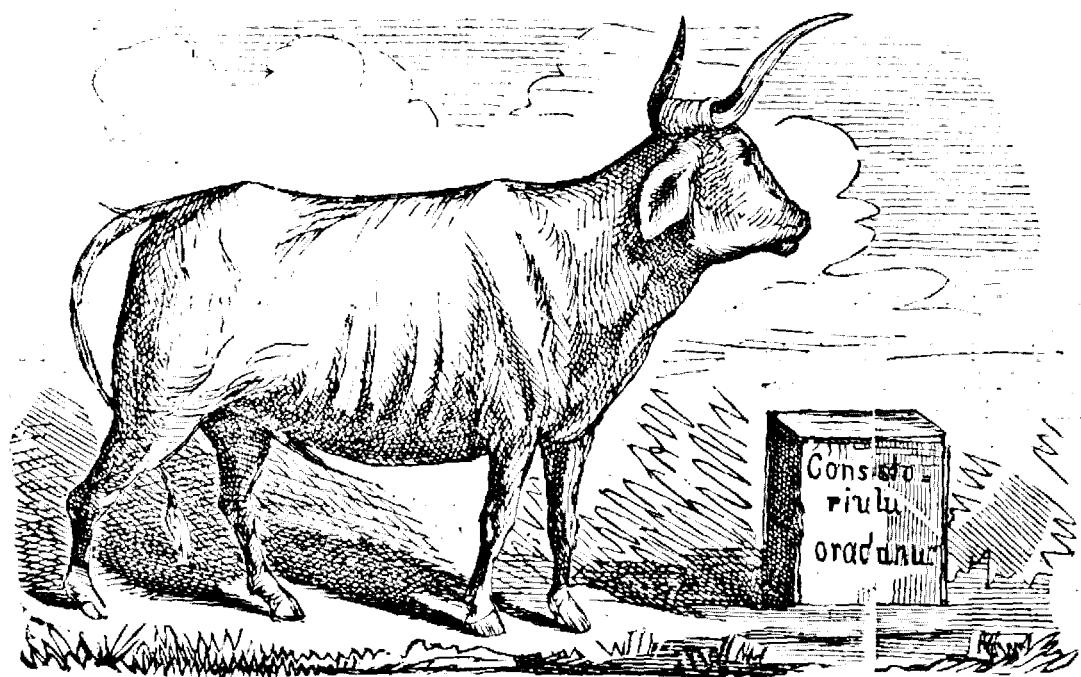
Post'a Gurei Satului.

„La o dîna” si La-o Flóre, nu grabi, mei fratiore, cã nu-su aste-asie usiòre; ci lucra cu socotela, sê fia cu renduiéla!

Frundia verde 'n paleria, nu-mi mai trebuiesce mie. Fii bunu dar nu te mahni, cã focul le mistui.

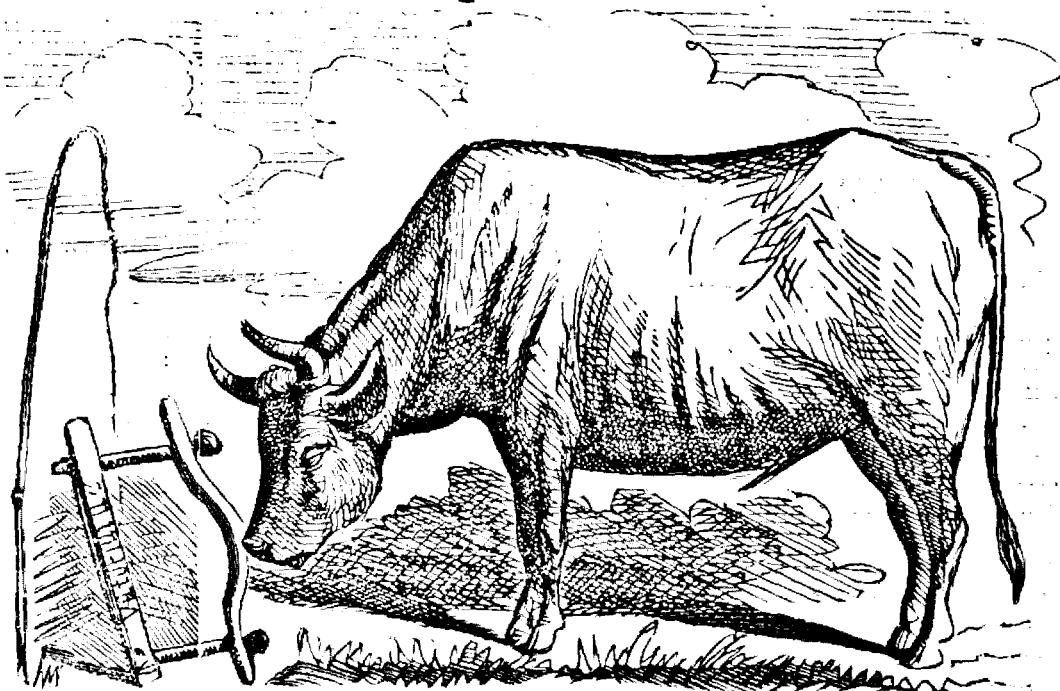
„Bune, bune.” Da, ai dreptu au fostu bune. Le voi si publica pre rondu. Tramite catu mai desu. Salutare!

Inainte de sinodu.

(NB. Piétr'a aceea dinaintea *bicei* (así se numesc pe la Oradea-mare taurulu) e o bucată de *sare*.)

Dupa sinodu.

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoru: Iosifu Vulcanu.

Ca tipariu lui Alexandru Kocsi in Pest'a. Piat'a Pesciloru Nr. 9.